

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320202616
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4320202616.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobcu: Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 47 664 878, zastúpeného: Mgr. Lenka Heřmánková, usadená euroadvokátka, sídlo Advokátskej kancelárie Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. U. T. XXX, o zaplatenie sumy 981,87 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 11. júna 2021 č. k. 16Csp/54/2020-274, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 11. júna 2021 č. k. 16Csp/54/2020-274 (napadnutý rozsudok) zamietol žalobu žalobcu a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenu dňa 17.04.2020 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 981,87 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 981,87 eura od 21.08.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04.06.2019 medzi postupcom O2 Slovakia, s.r.o., Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863, a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná a právny predchodca žalobcu O2 Slovakia, s. r. o., uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb pod ref. číslom XXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanej poskytované elektronické komunikačné služby v rozsahu dohodnutom v zmluve, za čo sa žalovaná zaviazala hradiť riadne a včas vyúčtovanie služieb. Vzhľadom na to, že žalovaná svoju povinnosť nesplnila a vyúčtované služby riadne neuhrádzala, došlo v zmysle § 44 ods. 11 písm. b) Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a v zmysle čl. 6.7 písm. a) VPO2 k odstúpeniu, ukončeniu zmluvného vzťahu medzi žalovanou a O2 Slovakia, s.r.o., ako právnym predchodcom žalobcu. Žalobca argumentoval, že žalovaná svoje povinnosti porušila, keď prestala uhrádzať riadne a včas za poskytnuté služby, ktoré boli vyúčtované v jednotlivých vyúčtovaniach, konkrétne vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa XX.XX.XXXX, z ktorej žalobca požaduje časť vo výške 472 eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa XX.XX.XXXX, z ktorej žalobca požaduje časť vo výške 177,85 eura, č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa XX.XX.XXXX, z ktorej žalobca požaduje časť vo výške 192,53 eura, č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa XX.XX.XXXX, z ktorej žalobca požaduje časť vo výške 108,49 eura a č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa XX.XX.XXXX, z ktorej žalobca požaduje časť vo výške 31 eur. Žalobca tiež požadoval zákonný úrok z omeškania z dlžnej čiastky podľa § 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti posledného vystaveného vyúčtovania, t. j. odo dňa 21.08.2018.

3. Na základe žaloby a pripojených listín vydal vo veci dňa 13.05.2020 platobný rozkaz č. k. 16Csp/54/2020-91, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto ho uznesením č. k. 16Csp/54/2020-107 zo dňa 09.09.2020 zrušil. Následne žalovanej doručil žalobu spolu s jej prílohami dňa 05.10.2020 a zároveň ju v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadrila. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila a skutkové tvrdenia žalobcu nijako nepoprela.

4. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli tri zmluvy o poskytovaní verejných služieb a tiež tri kúpnopredajné zmluvy, predmetom ktorých bol odpredaj telekomunikačných zariadení žalovanej. Právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytovať žalovanej okrem iného služby mobilného operátora a žalovaná sa zaviazala platiť riadne a včas za poskytované služby, ako aj uhrádzať v pravidelných splátkach kúpne ceny za odpredané telekomunikačné zariadenia. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej za poskytnuté služby faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 344,56 eura s dátumom splatnosti dňa XX.XX.XXXX (z toho sumu 208,53 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 136,03 eura ako nedoplatok za faktúru č.: XXXXXXXXXXXX), z ktorej si žalobca žalobou uplatňuje sumu 192,53 eura. Faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 412,38 eura s dátumom splatnosti dňa XX.XX.XXXX (z toho sumu 203,85 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie, sumu 208,53 eura ako nedoplatok za faktúru č. XXXXXXXXXXXX), z ktorej si žalobca žalobou uplatňuje sumu 177,85 eura. Právny predchodca žalobcu ďalej vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 575,87 eura s dátumom splatnosti dňa XX.XX.XXXX (z toho sumu 163,49 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie, sumu 208,53 eura ako nedoplatok za faktúru č. XXXXXXXXXXXX a sumu 203,85 eura ako nedoplatok za faktúru č. XXXXXXXXXXXX), z ktorej si žalobca žalobou uplatňuje sumu 108,79 eura. Ďalej faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 204,49 eura s dátumom splatnosti dňa XX.XX.XXXX (z toho sumu 41 eur za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 163,49 eura ako nedoplatok za faktúru č. XXXXXXXXXXXX), z ktorej si žalobca žalobou uplatňuje sumu 31 eur, a faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 473,93 eura s dátumom splatnosti dňa XX.XX.XXXX, z ktorej si žalobca uplatňuje sumu 472 eur.

5. Žalovaná služby čerpana, telekomunikačné zariadenia prevzala, avšak cenu za poskytnuté služby a kúpne ceny telekomunikačných zariadení právnomu predchodcovi žalobcu nezaplatila. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť uhrádzať vyúčtované faktúry riadne a včas, vyzval ju právny predchodca žalobcu na úhradu dlžnej sumy vo výške 412,38 eura „Upomienkou za neuhradené faktúry“ zo dňa 05.05.2018. „Pokusom o zmier“ zo dňa 29.05.2018 opätovne vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 412,38 eura. Listom zo dňa 07.06.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že odstúpi od zmluvy o poskytovaní verejných služieb vedených pod číslom účastníka XXXXXXXXXXXX ku dňu 07.07.2018 v prípade, ak nedôjde zo strany žalovanej k úhrade dlžnej sumy vo výške 412,38 eura najneskôr do 30.06.2018. Predmetná zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 08.06.2018. Dňa 04.06.2019 bol urobený prejav vôle smerujúci k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmlúv o poskytovaní verejných služieb z právneho predchodcu žalobcu (O2 Slovakia, s. r. o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863) na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX a Prílohy č. 1 k „Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX“. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že prejav vôle medzi uvedenými zmluvnými stranami smeroval k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej vo výške 981,87 eura. Následne žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 07.04.2020 - „Predžalobná upomienka“ - vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.285,32 eura v lehote do 15.04.2020, ktorú zásielku podal na poštovú prepravu dňa 08.04.2020.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 5 ods. 1, § 15 ods. 1, § 5 ods. 4, § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/, ods. 13 § 44 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 39, § 41 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, pretože v predmetnom spore žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej mal preukázanú, lebo ide o dlžníka zo zmluvných vzťahov na podklade listinných dôkazov. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX zo dňa 04.06.2019, ktorú pripojil k žalobe spolu s prílohou č. 1 k „Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX“.

7. Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že v prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách je potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, a teda žalobcu zaťažovala aj povinnosť preukázať

dodržanie postupu podľa tohto ustanovenia, t. j. že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovanú ako dlžníka na úhradu dlhu a táto bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka. Na výzvu súdu ohľadom preukázania platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, t. j. že sa výzva, ktorou bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy, dostala do jej dispozičnej sféry, žalobca súdu oznámil, že žalovaná bola na úhradu dlžnej sumy vyzvaná elektronicky, a súdu predložil výstup zrejme z elektronického systému jeho právneho predchodcu, kde pri dátume XX.XX.XXXX, XX:XX:XX, je uvedené „XXXX Upomienka hlas RS“ a tiež meno zákazníka: L. Q.. Žalobca súdu opätovne predložil upomienku, podľa ktorej bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy vo výške 412,38 eura, ktorá jej bola účtovaná na základe dvoch faktúr - faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa a XX.XX.XXXX a faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa XX.XX.XXXX. Zároveň žalobca opätovne predložil odstúpenie od zmluvy spolu s podacím hárkom. Z listiny adresovanej žalovanej ako odstúpenie od zmluvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu odstúpi od poskytovaných verejných služieb vedených pod číslom účastníka XXXXXXXXXXXX ku dňu 07.07.2018 v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy vo výške 412,38 eura najneskôr do 30.06.2018.

8. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom vyplýva, že prejav vôle medzi uvedenými zmluvnými stranami smeroval k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej vo výške 981,87 eura. Žalovaná však bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v čase, keď ešte celá pohľadávka, ktorá je predmetom postúpenia, nebola splatná a bola tak vyzvaná na úhradu dlžnej sumy len vo výške 412,38 eura. Podľa názoru súdu ani upomienka a ani listina, ktorou právny predchodca odstúpil od zmluvy a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy, nespĺňa účel, ktorý sleduje ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Podnik môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomu peňažnému záväzku, s ktorého splnením je účastník aj napriek písomnej výzve podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Teda postupca musí urobiť výzvu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v čase, kedy sú všetky pohľadávky, ktoré zamýšľa postúpiť, splatné a účastník tak musí byť vyzvaný na úhradu tých pohľadávok, ktoré hodlá voči účastníkovi postúpiť na ďalší subjekt. Tomuto nasvedčuje aj druhá veta predmetného ustanovenia, pretože účastník môže zvrátiť právo podniku na postúpenie pohľadávky, a to tak, že ešte pred postúpením pohľadávky uhradí podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Keďže predmetom postúpenia pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom bola pohľadávka vo výške 981,87 eura, žalovanej zo strany právneho predchodcu tak možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky podľa názoru súdu daná nebola. V konaní tiež nebolo ani tvrdené a ani preukázané, že by žalovaná dala právnemu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, kedy by sa zaslanie vyššie spomenutej výzvy a nepretržité dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách treba považovať za konanie v rozpore so zákonom a tento právny úkon je potom v časti uplatnenej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada ex offo a keďže postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a z toho dôvodu súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

9. Súd prvej inštancie v súvislosti s argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, opätovne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“, ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019 sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

10. Aj pre prípad, že by došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom konania, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nespĺnil svoju povinnosť uviesť skutkové tvrdenia úplne v zmysle § 132 CSP. Žalobca uplatnený nárok preukazoval faktúrami vystavenými právnym predchodcom žalobcu žalovanej a z nich vyplýva, že celkové sumy na úhradu pozostávajú jednak z ceny za poskytnuté služby za aktuálne zúčtovacie obdobie ako aj z nedoplatkov za prechádzajúce zúčtovacie obdobia. Zo žaloby vyplýva, že žalobca si zo súm vystavených jednotlivými faktúrami uplatnil len ich časť, zrejme za služby

za aktuálne zúčtovacie obdobia, aj to v nižšej výške, než boli žalovanej služby za konkrétne zúčtovacie obdobie účtované. Nie je teda vôbec zrejmé, ktoré služby a poplatky si žalobca z jednotlivých faktúr uplatnil, v dôsledku čoho nebolo možné posúdiť ich zmluvnú a zákonnú dôvodnosť a ani posúdiť, či boli účtované v zmysle platného cenníka a či vôbec boli účtované služby aj plnené (napr. zaslanie upomienok).

11. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaná bola v spore plne úspešná, ale v konaní jej trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila. Preto súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nestotožnil sa vo veci jeho dôkaznej povinnosti ohľadom jeho aktívnej vecnej legitímácie s právnym posúdením súdom prvej inštancie, ktoré je podľa neho nesprávne. Uviedol, že súd prvej inštancie ho vyzval na preukázanie postupu právneho predchodcu pre zákonné postúpenie. Na výzvu zareagoval, i keď vtedy doručienky nepredložil, pretože nimi nedisponoval ani jeho právny predchodca, avšak vo svojom vyjadrení doručovanie objasnil; súdu prvej inštancie totiž predložil podacie lístky ako dôkaz o odoslaní predmetných dokumentov. Takým spôsobom jeho právny predchodca doručoval aj iné dokumenty. Podľa jeho názoru odoslanie predmetných dokumentov bolo jednoznačne preukázané a nie je mu známy žiadny právny predpis, ktorý by podmieňoval doručenie takých dokumentov do vlastných rúk alebo na poštovú doručenkú; dané dokumenty sa dostali do dispozičnej sféry adresáta. Poukázal na to, že zákon s ohľadom na § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách nepredpisuje presnú formu výzvy pred postúpením. Relevantná je zákonná skutočnosť omeškania viac ako 90 dní, ktorá bola v tomto prípade splnená. Podľa jeho názoru dôkazné bremeno uniesol.

13. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nevidel dôvod na nariadenie pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je aj správne a presvedčivo odôvodnený. Preto odvolací súd tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že jediným odvolacím dôvodom žalobcu bola námietka nesprávneho posúdenia doručovania výziev žalovanej, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že podacie hárky nie sú dôkazom o doručení dokumentov - výziev žalovanej zo strany jeho právneho predchodcu. Uvedený odvolací dôvod považuje odvolací súd za správny, pretože na platné postúpenie pohľadávky nie je potrebné, aby bola výzva na zaplatenie dlžnej sumy doručená žalovanej, postačuje, aby bola takáto výzva odoslaná žalovanej, resp. aby sa dostala do sféry jej dispozície. Napriek tomu však táto skutočnosť nemá vplyv na správnosť napadnutého rozsudku, keďže žalobca neuniesol v konaní ani bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazu, ako konštatoval aj súd prvej inštancie.

15. Ust. § 150 Civilného sporového poriadku zakotvuje jedno zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia, pričom schopnosť strany uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Rozhodujúce skutkové tvrdenia uvedené v žalobe (§ 132 ods. 1 CSP) majú osobitný význam a spolu so žalobným návrhom tvoria obsah žaloby, ktorý nie je determinovaný každým jednotlivým tvrdením žalobcu, ale celkovou súdržnosťou skutkového deja, ktorý žalobca uvádza. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti znamená, že je potrebné uviesť všetko to, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotno-právnej normy. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia. Dokazovanie v sporovom konaní nemá slúžiť na zisťovanie toho, čo strany netvrdili. Povinnosť tvrdenia sa prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Dôkazná povinnosť je povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana, ktorá v spore niečo tvrdí. Nedodržanie povinnosti tvrdenia a nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok stratu sporu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena.

16. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca nesplnil svoju povinnosť uviesť skutkové tvrdenia úplne v zmysle § 132 CSP. Žalobca nemôže nahrádzať povinnosť uviesť v žalobe skutkové okolnosti sporu (skutkové tvrdenia) iba tým, že k žalobe pripojí faktúry, ktorých zaplata sa domáha v zúženom rozsahu. Predložené faktúry môžu slúžiť len ako dôkaz ohľadne skutkových tvrdení uvedených v žalobe. Žalobca vôbec nešpecifikoval svoju žalobu s ohľadom na to, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou boli uzatvorené tri zmluvy o poskytovaní verejných služieb, absentujú skutkové tvrdenia o tom, kedy prestala žalovaná plniť svoje povinnosti z každej jednotlivej zmluvy, či došlo k odstúpeniu od všetkých troch zmlúv, z akého dôvodu si uplatňuje od žalovanej iba časť súm z každej jednotlivej zmluvy, nie je zrejmé, ktoré služby a poplatky si žalobca z jednotlivých faktúr uplatnil. V dôsledku toho nebolo možné posúdiť ich zmluvnú a zákonnú dôvodnosť a ani posúdiť, či boli účtované v zmysle platného cenníka a či vôbec boli účtované služby aj plnené (napr. zaslanie upomienok).

17. Žalobca v odvolaní nenamietal správnosť týchto dôvodov súdu prvej inštancie. Vzhľadom na dôvody uvedené súdom prvej inštancie i doplnené odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá má v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov účelne vynaložených v odvolacom konaní, keďže jej však v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej nárok nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).